

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

1. března 2023*

„Subvence – Dovoz některých tkaných nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Číny a Egypta – Prováděcí nařízení (EU) 2020/776 – Konečné vyrovnávací clo – Výpočet výše subvence – Přiřítelnost subvence – Právo na obhajobu – Zjevně nesprávné posouzení – Systém navrácení dovozního cla – Daňové zacházení s kurzovými ztrátami – Výpočet rozpětí cenového podbízení“

Ve věci T-480/20,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, se sídlem v Ain Soukhna (Egypt),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, se sídlem v Ain Soukhna,

zastoupené B. Servaisem a V. Crochetem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené P. Kienapfelem, G. Luengem a P. Němečkovou, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Tech-Fab Europe eV, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo), zastoupenou L. Ruessmannem a J. Beckem, advokáty,

vedlejší účastníci,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

při poradách ve složení H. Kanninen, předseda, M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia a M. Stancu (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Zwozdziak-Carbonne, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: angličtina.

po jednání konaném dne 22. března 2022,

vydává tento

Rozsudek¹

- 1 Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (dále jen „Hengshi“) a Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (dále jen „Jushi“) domáhají zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/776 ze dne 12. června 2020, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta a jímž se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/492, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. 2020, L 189, s. 1) (dále jen „napadené prováděcí nařízení“), v rozsahu, v němž se jich týká.

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Žalobkyně jsou dvě společnosti založené podle právních předpisů Egyptské arabské republiky, jejichž akcionáři jsou čínské subjekty. Obě dvě patří do skupiny China National Building Material (CNBM) (dále jen „skupina CNBM“). Činnost žalobkyň spočívá ve výrobě a vývozu některých tkaných nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken (dále jen „textilie ze skleněných vláken“) a pramenců ze skleněných vláken. Pramence ze skleněných vláken jsou hlavní surovinou používanou k výrobě textilie ze skleněných vláken. Tyto výrobky jsou prodávány zejména v Evropské unii.

A. K zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu

- 3 Obě žalobkyně mají sídlo v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu (Egypt) (dále jen „zóna SETC“). Zóna SETC byla založena společně Egyptskou arabskou republikou a Čínskou lidovou republikou. Její počátky sahají do 90. let 20. století. V roce 1997 podepsali předsedové vlád Číny a Egypta memorandum o porozumění, v němž se obě země „dohodly, že budou spolupracovat na rozvoji svobodné ekonomické zóny v severní části Suezského průplavu“.
- 4 V roce 2002 byla širší oblast o rozloze 20 km², která zahrnovala zónu SETC, klasifikována egyptskou vládou jako zvláštní ekonomická zóna, čímž se stal egyptský zákon č. 83/2002 o zvláštních ekonomických zónách (dále jen „zákon č. 83/2002“) použitelný na zónu SETC.
- 5 Následně čínské a egyptské veřejné subjekty založily podnik Egypt TEDA Investment Co. (dále jen „Egypt TEDA“), jehož 80 % podíl vlastní čínská vláda a zbývajících 20 % egyptská vláda.
- 6 V roce 2012 egyptský prezident během své návštěvy Číny označil zónu SETC za klíčový projekt pro bilaterální spolupráci mezi oběma zeměmi. Vyjádřil rovněž přání, aby čím dál tím více čínských podniků investovalo v zóně SETC, a podílelo se tak na programu obnovy Egypta.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 7 V roce 2013 byla zóna SETC rozšířena o 6 km² na základě smlouvy mezi společností Egypt TEDA a egyptskými orgány. Od téhož roku se zóna SETC rozvíjela v rámci čínské iniciativy „jeden pás, jedna cesta“. Tato iniciativa podle poradních stanovisek čínské Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení ze dne 13. května 2015 zahrnuje možnost podniků „směřujících do zahraničí“ využívat příznivé fiskální a daňové podpůrné politiky, zvýhodněné půjčky, finanční podpory prostřednictvím syndikovaných úvěrů, vývozní úvěry a financování projektů, kapitálové investice a pojištění vývozních úvěrů.
- 8 V roce 2015 byla zvláštní ekonomická zóna uvedená v bodě 4 výše, jejíž součástí byla zóna SETC, oficiálně začleněna do ekonomické zóny Suezského průplavu (dále jen „zóna SC“), širší oblasti zahrnující oblast v blízkosti Suezského průplavu, která je upravena zákonem č. 83/2002, v kontextu „plánu rozvoje koridoru Suezského průplavu“ zahájeného Egyptem.
- 9 V roce 2016 prezidenti Číny a Egypta oficiálně zahájili projekt rozšíření zóny SETC o 6 km² a dne 21. ledna 2016 podepsali dohodu mezi čínskou a egyptskou vládou (dále jen „dohoda o spolupráci z roku 2016“), která upřesnila rozsah a právní status zóny SETC.
- 10 Podle dohody o spolupráci z roku 2016 budou vlády společně rozvíjet zónu SETC. Činí tak v souladu se svými příslušnými vnitrostátními strategiemi, a sice s iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ pro Čínu na jedné straně a s plánem rozvoje koridoru Suezského průplavu pro Egypt na straně druhé. Za tímto účelem poskytuje egyptská vláda pozemky, pracovní sílu a určité daňové úlevy, zatímco čínské společnosti působící v této zóně provozují výrobní zařízení se svými prostředky a řídicími pracovníky. Jako kompenzaci nedostatku egyptských finančních prostředků čínská vláda rovněž podporuje tento projekt poskytováním nezbytných finančních prostředků společnosti Egypt TEDA a čínským společnostem působícím v zóně SETC.

B. K postupu, který vedl k přijetí napadeného prováděcího nařízení

- 11 V návaznosti na podnět podaný dne 1. dubna 2019 na základě článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 55, dále jen „základní antisubvenční nařízení“) vedlejší účastníci řízení Tech-Fab Europe eV jménem výrobců představujících více než 25 % celkové výroby textilií ze skleněných vláken v Unii zahájila Komise na základě tohoto článku antisubvenční šetření týkající se dovozu textilií ze skleněných vláken pocházejících z Číny a Egypta do Unie. Dne 16. května 2019 zveřejnila Komise oznámení o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2019, C 167, s. 11).
- 12 Konkrétněji, jak vyplývá z bodu 127 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení, výrobky, které byly předmětem šetření, jsou textilie z tkaných a/nebo vpichovaných pramenců a/nebo příze z nekonečných skleněných vláken, též s dalšími prvky, s výjimkou výrobků, které jsou impregnované či předimpregnované („pre-preg“), a s výjimkou otevřených sítovin o velikosti buňky větší než 1,8 mm na délku i na šířku a o plošné hmotnosti vyšší než 35 g/m² v současnosti kódů KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 a ex 7019 90 00 (kódy TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 a 7019900080).
- 13 Šetření týkající se subvencí a újmy zahrnovalo období od 1. ledna do 31. prosince 2018. Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy a příčinné souvislosti se týkalo období od 1. ledna 2015 do konce období šetření.

- 14 Během období šetření společnost Jushi vyráběla jak textilie ze skleněných vláken, tak pramence ze skleněných vláken. Společnost Jushi používala pramence ze skleněných vláken vlastní výroby pro výrobu textilií ze skleněných vláken, ale rovněž tyto pramence prodávala nezávislým odběratelům jak v Egyptě, tak v zahraničí, jakož i společnosti Hengshi. Posledně uvedená společnost vyráběla textilie ze skleněných vláken z pramenců zakoupených od společnosti Jushi, jakož i od další společnosti ve spojení a od nezávislé společnosti, jež měly obě sídlo v Číně.
- 15 Společnost Jushi prodávala textilie ze skleněných vláken přímo nezávislým odběratelům v Egyptě a Unii. Tyto textilie rovněž vyvážela do Unie třem odběratelům ve spojení, a to společnosti Jushi Spain SA, Jushi France SAS a Jushi Italia Srl. Společnost Jushi kromě toho v Unii prodávala textilie ze skleněných vláken prostřednictvím společnosti Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd, společnosti s ní ve spojení se sídlem mimo Unii. Prodeje textilií ze skleněných vláken uskutečněné společností Jushi v rámci Unie představovaly přibližně [důvěrné]² % celkových prodejů tohoto výrobku uskutečněných žalobkyněmi v období šetření.
- 16 Společnost Hengshi, která vyrábí pouze textilie ze skleněných vláken, je neprodávala na egyptském trhu, ale prodávala je přímo nezávislým odběratelům v Unii, jakož i prostřednictvím společnosti Huajin Capital Ltd, společnosti s ní ve spojení se sídlem mimo Unii. Prodeje textilií ze skleněných vláken uskutečněné společností Hengshi v Unii představovaly přibližně [důvěrné] % celkových prodejů tohoto výrobku uskutečněných žalobkyněmi během období šetření.
- 17 Dne 21. února 2019 zahájila Komise samostatné antidumpingové šetření týkající se dovozů textilií ze skleněných vláken pocházejících z Číny a Egypta do Unie (dále jen „paralelní antidumpingové šetření“). Dne 7. června 2019 rovněž zahájila antisubvenční šetření týkající se dovozů pramenců ze skleněných vláken pocházejících z Egypta (dále jen „paralelní antisubvenční šetření týkající se pramenců ze skleněných vláken“).
- 18 Dne 14. června 2019 předložily žalobkyně připomínky k subvencím, újmě a zájmu Unie. Dne 1. července 2019 poskytly své odpovědi na antisubvenční dotazník. Dne 27. září 2019 předložily žalobkyně svou odpověď na žádost Komise o dodatečné informace. Posledně uvedená provedla inspekce na místě v prostorách žalobkyň, jakož i v prostorách společností ve spojení s žalobkyněmi.
- 19 Dne 26. července 2019 předložila egyptská vláda svou odpověď na antisubvenční dotazník. Dne 15. října 2019 předala svou odpověď na žádost Komise o dodatečné informace. Dne 23. prosince 2019 informovala Komise egyptskou vládu o svém úmyslu použít článek 28 základního antisubvenčního nařízení s ohledem na některé informace o právním a institucionálním rámci a existenci mezivládních dohod mezi Čínskou lidovou republikou a Egyptskou arabskou republikou týkajících se zóny SETC. Dne 3. ledna 2020 egyptská vláda odpověděla Komisi a předala jí požadované informace.
- 20 Dne 27. února 2020 sdělila Komise žalobkyním konečné informace, ke kterým posledně uvedeně předložily své připomínky dne 20. března 2020. K těmto informacím proběhlo slyšení s Komisí.
- 21 Dne 17. dubna 2020 přijala Komise dodatečné konečné informace, ke kterým žalobkyně předložily své připomínky dne 22. dubna 2020. Ohledně těchto informací se konalo slyšení s Komisí.

² – Skryté důvěrné údaje.

- 22 Dne 12. června 2020 přijala Komise napadené prováděcí nařízení. Toto prováděcí nařízení bylo vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 15. června 2020 a vstoupilo v platnost dnem následujícím po jeho vyhlášení.
- 23 Uvedené nařízení zavádí konečné vyrovnávací clo ve výši 10,9 % na dovozy textilie ze skleněných vláken žalobkyně do Unie.

II. Návrhová žádání účastnic řízení

- 24 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené prováděcí nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení;
 - rozhodl, že vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.
- 25 Komise a vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

[omissis]

A. Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 2 písm. a) a b), čl. 3 bodu 1 písm. a), jakož i čl. 4 odst. 2 a 3 základního antisubvenčního nařízení

[omissis]

1. K první části druhého žalobního důvodu vycházející z porušení čl. 2 písm. a) a b), jakož i čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení

- 71 Žalobkyně uplatňuje na podporu této části tři hlavní výtky. Zaprvé podle nich výklad čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení provedený Komisí není odůvodněný s ohledem na unijní právo. Zadruhé skutečnost, že se Komise při výkladu čl. 3 bodu 1 písm. a) tohoto nařízení dovolává práva WTO, je neopodstatněná. Zatřetí výklad čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „dohoda o subvencích“) provedený Komisí není v souladu s judikaturou WTO a mezinárodním právem veřejným.
- 72 Na podporu první výtky žalobkyně tvrdí, že z doslovného výkladu čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, jehož znění je jasné a přesné, aniž je ostatně třeba jej vykládat ve světle Vídeňské úmluvy o smluvním právu ze dne 23. května 1969 (dále jen „Vídeňská úmluva“) a návrhu článků o odpovědnosti státu za mezinárodně protiprávní jednání ve znění přijatém v roce 2001 Komisí OSN pro mezinárodní právo (dále jen „články ILC“), vyplývá, že nejen veřejnoprávní

subjekt poskytující finanční příspěvek, ale i samotný finanční příspěvek musí být na území země původu nebo vývozu. Tento výklad je podpořen celkovým kontextem základního antisubvenčního nařízení, zejména jeho čl. 10 odst. 7 a čl. 13 odst. 1.

- 73 Na podporu druhé výtky žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně vyložila čl. 3 bod 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení ve světle práva WTO. Uvádějí, že podle judikatury sice může unijní soud přezkoumat legalitu unijního aktu ve světle pravidel WTO, pokud Unie zamýšlí provést zvláštní povinnost převzatou v rámci WTO, avšak v projednávané věci se nelze dovolávat výkladu ve světle práva WTO ve vztahu k ustanovením základního antisubvenčního nařízení, která se liší od ustanovení dohody o subvencích. Podle žalobkyň se přitom znění dohody o subvencích značně liší od znění tohoto nařízení, co se týče definice pojmu „subvence“.
- 74 Na podporu třetí výtky žalobkyně tvrdí, že za předpokladu, že by při výkladu pojmu „vláda“ v základním antisubvenčním nařízení muselo být zohledněno právo WTO, je výklad čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 dohody o subvencích provedený Komisí nesprávný, neboť je v rozporu s čl. 31 odst. 1 a 3 Vídeňské úmluvy. Z tohoto článku dohody o subvencích totiž jasně vyplývá, že akty vlád třetích zemí nelze přičítat vládám země původu nebo vývozu. Tento výklad je potvrzen dalšími ustanoveními této dohody, jako jsou čl. 13 odst. 1, 2 a 4 a čl. 18 odst. 1 písm. a).
- 75 Mimoto článek 11 článků ILC není „relevantním“ pravidlem mezinárodního práva ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy pro výklad pojmu „vláda“ uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 dohody o subvencích. Odvolací orgán WTO nerozhodl jinak ve věci „Spojené státy – Konečná antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny“ (WT/DS 379/AB/R). Žalobkyně v replice dodávají, že pokud by právem použitelným v tomto šetření byla dohoda o subvencích namísto základního antisubvenčního nařízení, mohla by Komise kvalifikovat finanční příspěvky poskytnuté čínskými subjekty žalobkyním jako subvence ve smyslu čl. 1 odst. 1 dohody o subvencích, aniž by musela „přičíst“ tyto finanční příspěvky egyptské vládě na základě článku 11 článků ILC. Článek 11 článků ILC se v projednávané věci každopádně neuplatní, jelikož má upravovat jednání státu začleněného do jiného státu v důsledku nabytí území, které lze přičíst nástupnickému státu, nebo pozdější přijetí státem soukromého protiprávního jednání, ke kterému došlo nebo jež právě probíhá. Odpovědnost státu za jednání jiného státu totiž upravují články 16 až 18 článků ILC, a nikoliv článek 11 těchto článků.
- 76 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, s touto argumentací nesouhlasí.
- 77 Jak vyplývá z bodu 72 výše, podle žalobkyň není výklad čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení provedený Komisí, zejména výklad pojmu „vláda“ země původu nebo vývozu, odůvodněn s ohledem na unijní právo.
- 78 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba připomenout, že podle judikatury musí být každé ustanovení unijního práva zasazeno do příslušných souvislostí a vyloženo ve světle ustanovení tohoto práva jako celku, s ohledem na jeho cíle a vývoj v době, kdy má být dotčené ustanovení použito (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. července 2016, Association France Nature Environnement, C-379/15, EU:C:2016:603, bod 49 a citovaná judikatura).
- 79 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že podle článku 3 základního antisubvenčního nařízení se má za to, že subvence byla poskytnuta, pokud jsou splněny podmínky uvedené v bodech 1 a 2, a sice že existuje „finanční příspěvek“ ze strany vlády země původu nebo vývozu, a tím byla příjemci poskytnuta „výhoda“.

- 80 Článek 2 písm. b) uvedeného nařízení definuje pojem „vláda“ jako každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu.
- 81 Definice „vlády“ uvedená v tomto článku se přitom omezuje na výklad pojmu „vláda“ tak, že zahrnuje veřejnoprávní subjekty země původu nebo vývozu. Toto ustanovení však nevylučuje, aby byl finanční příspěvek přičten vládě země původu nebo vývozu dotyčného výrobku na základě konkrétních dostupných důkazů.
- 82 Zadruhé je třeba uvést, že bod 5 odůvodnění tohoto nařízení stanoví, že „[p]ro zjištění existence subvence je třeba prokázat, že byl z veřejných zdrojů na území některé země poskytnut finanční příspěvek nebo existuje jakýkoli způsob příjmové nebo cenové podpory ve smyslu článku XVI GATT 1994 a tím byla příjemci poskytnuta výhoda“.
- 83 Z výrazu „na území některé země“ použitého v tomto bodě odůvodnění přitom nevyplývá, že by finanční příspěvek musel pocházet přímo od vlády země původu nebo vývozu. Použití tohoto výrazu naopak nevylučuje, jak uvádí Komise, možnost dospět k závěru, že finanční příspěvky mohou být vládě země původu nebo vývozu dotyčného výrobku přičteny.
- 84 Základní antisubvenční nařízení tak nevylučuje, že i když finanční příspěvek nepochází přímo od vlády země původu nebo vývozu, může jí být tento příspěvek přičten.
- 85 Výše uvedený závěr je o to relevantnější ve specifickém kontextu zóny SETC, ve které mají žalobkyně sídlo.
- 86 V prvním sledu Komise v bodě 690 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení zohlednila dvě prohlášení dvou egyptských prezidentů týkající se zóny SETC. První z nich z roku 2012 kvalifikovalo tuto zónu jako klíčový projekt bilaterální spolupráce mezi Egyptem a Čínou. Druhé z roku 2014 se týkalo iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a zejména upřesňovalo, že tato iniciativa byla významnou příležitostí pro egyptské zotavení a egyptská strana je připravena k aktivnímu zapojení a poskytnutí podpory. Egyptská strana si přála spolupracovat s Čínou na rozvoji projektů koridoru Suezského průplavu, zóny SETC a přilákat čínské podniky, aby investovaly v Egyptě.
- 87 V tomto ohledu bod 691 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení uvádí, že charakteristiky čínské iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ jsou známy a podle poradního stanoviska Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení ze dne 13. května 2015 zahrnují opatření, která mohou podniky „usazující se v zahraničí“ získat, zejména fiskální a daňové podpůrné politiky, zvýhodněné půjčky, finanční podporu prostřednictvím syndikovaných úvěrů, vývozní úvěry a financování projektů, kapitálové investice a nakonec pojištění vývozních úvěrů.
- 88 V druhém sledu Komise v bodě 693 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení zohlednila skutečnost, že zóna SETC byla předmětem dohody o spolupráci z roku 2016 mezi čínskou a egyptskou vládou. Tato dohoda přitom podle svého článku 1 zejména stanoví, že bude Čínské lidové republice ponechána možnost uplatňovat v zóně SETC některé její zákony. Článek 4 odst. 1 uvedené dohody stanoví, že „čínská vláda považuje zónu [SETC] za zónu ekonomické a obchodní spolupráce Číny v zahraničí“ a „zóna spolupráce má během výstavby, lákání provozovatelů a provozu nárok na podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zóny ekonomické a obchodní spolupráce v zámořských oblastech“. Článek 5 odst. 1 této dohody rovněž

stanoví, že čínská vláda podpoří zónu spolupráce tím, že „[b]ude vybízet příslušné finanční instituce, aby poskytovaly finanční nástroje pro [...] investiční projekty v rámci zóny spolupráce, pokud jsou splněny podmínky pro poskytování úvěrů a požadavky na používání úvěrů“.

- 89 V třetím sledu bod 660 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení uvádí, že za účelem zajištění provádění dohody o spolupráci z roku 2016 vytvořily čínská a egyptská vláda mechanismus konzultací na třech úrovních, zejména dohodu o spolupráci za účelem vytvoření Správní komise pro zónu SETC, Řídící výbor zóny, poté informování o problémech a těžkostech společností Egypt TEDA a egyptskými protějšky. Z bodu 652 odůvodnění téhož nařízení ostatně vyplývá, že společnost Egypt TEDA je z 80 % vlastněna čínskou vládou a z 20 % egyptskou vládou a jejím cílem je podpořit rozvoj zóny SETC v Egyptě.
- 90 Konečně z bodů 726 a 745 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení vyplývá, že finanční podpora poskytnutá čínským společnostem usazeným v Egyptě je obzvláště výrazná.
- 91 Čínská a egyptská vláda tedy v úzké spolupráci zřídily zónu SETC jako zónu vykazující právní a ekonomické zvláštnosti, které umožňovaly čínským veřejným orgánům poskytnout přímo všechny výhody spojené s čínskou iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ čínským podnikům usazeným v této zóně.
- 92 Za těchto podmínek nelze připustit, aby byla ekonomická a právní konstrukce takového rozsahu, jako je rozsah zóny SETC, pojatá v úzké spolupráci mezi čínskými a egyptskými veřejnými orgány na nejvyšší úrovni, vyňata ze základního antisubvenčního nařízení bez toho, aby to ohrozilo jeho užitečný účinek nebo jeho účel a cíle.
- 93 Zatřetí na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, výklad čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení provedený Komisí není v rozporu s čl. 10 odst. 7 ani s čl. 13 odst. 1 téhož nařízení. Toto nařízení totiž, pokud jde o čl. 10 odst. 7 základního antisubvenčního nařízení, nijak nevylučuje možnost konzultace s vládou země původu nebo vývozu ohledně finančních příspěvků, které jí lze přičíst. V projednávaném případě ostatně ze spisu vyplývá, že Komise vyzvala egyptskou vládu, aby zahájila konzultace ohledně takových otázek, jako jsou zvýhodněné úvěry poskytnuté čínskými subjekty.
- 94 Pokud jde o čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení, který umožňuje zejména zemi původu nebo vývozu zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejích účinků, taková možnost zůstává platná v případech, kdy finanční příspěvek může být přičten vládě země původu nebo vývozu. V projednávané věci totiž měla egyptská vláda možnost ukončit úzkou spolupráci s čínskou vládou, pokud jde o finanční příspěvky, nebo navrhnout opatření směřující k omezení účinků dotčených subvencí.
- 95 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že ani čl. 3 bod 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, ani obecná systematika tohoto nařízení nevylučují, aby finanční příspěvek poskytnutý vládou třetí země mohl být přičten vládě země původu nebo vývozu v takovém případě, jako je případ dotčený v projednávané věci, s ohledem na konkrétní dostupné důkazy, jak jsou uvedeny v bodech 86 až 91 výše.
- 96 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je tento závěr podpořen ustanoveními článku 1 dohody o subvencích, v jehož světle je třeba vykládat základní antisubvenční nařízení. V tomto ohledu je třeba připomenout, že v případě, kdy Unie zamýšlela splnit zvláštní povinnost, k jejímuž splnění se zavázala v rámci WTO, nebo v případě, že unijní akt Unie výslovně odkazuje

na konkrétní ustanovení dohod WTO, přísluší unijnímu soudu přezkoumat legalitu dotčeného unijního aktu s ohledem na pravidla WTO (obdobně viz rozsudek ze dne 14. července 2021, *Interpipe Niko Tube a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant v. Komise*, T-716/19, EU:T:2021:457, bod 95).

- 97 Z bodu 3 odůvodnění základního antisubvenčního nařízení přitom vyplývá, že cílem tohoto nařízení je zejména, aby byla pravidla dohody o subvencích „co nejvíce přejata“ do právních předpisů Unie.
- 98 Kromě toho již bylo judikaturou stanoveno, že článek 3 základního antisubvenčního nařízení, nadepsaný „Definice subvence“, a článek 1 dohody o subvencích mají z velké části shodné znění a zcela shodný hmotný obsah (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 99).
- 99 Mimoto z bodů odůvodnění základního antisubvenčního nařízení nevyplývá vůle normotvůrce odchýlit se od hmotného obsahu čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1) dohody o subvencích. Naopak, jak vyplývá z bodu 3 odůvodnění tohoto nařízení citovaného v bodě 97 výše, normotvůrce chtěl splnit zvláštní závazek přijatý v rámci dohody o subvencích ve smyslu judikatury citované v bodě 96 výše.
- 100 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, musí být ustanovení základního antisubvenčního nařízení vykládána v co největší míře s ohledem na příslušná ustanovení dohody o subvencích (rozsudek ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 101). Totéž platí pro článek 3 tohoto nařízení, jehož cílem je převzetí obsahu článku 1 dohody o subvencích (rozsudek ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 102).
- 101 Pokud jde o čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1) dohody o subvencích, je třeba zaprvé uvést, že tato dohoda definuje subvenci jako finanční příspěvek vlády nebo veřejné právní instituce na území „člena“ WTO. Tato formulace tedy nevylučuje možnost, že finanční příspěvek poskytnutý třetí zemí může být přičten zemi původu nebo vývozu, pokud stačí, aby finanční příspěvek vlády nebo veřejné právní instituce byl na území „člena“ WTO.
- 102 Zadruhé články 13 a 18 dohody o subvencích, které se týkají konzultací a závazků, výše uvedené úvahy nezpochybnují. Znění a předmět těchto ustanovení totiž nevylučují situace, kdy je finanční příspěvek přičítán členovi WTO, jelikož zaprvé členové, jejichž výrobky mohou být předmětem šetření, mohou být konzultováni ohledně finančních příspěvků, které jsou jim přičitatelné, a zadruhé členové, jejichž výrobky mohou být předmětem šetření, mohou omezit subvence, jež jsou jim přičitatelné.
- 103 S ohledem na výše uvedené je třeba uvést, že jelikož Komise správně vyložila základní antisubvenční nařízení ve světle dohody o subvencích, okolnost, zda zohlednila článek 11 článků ILC, je irelevantní. Je tudíž třeba zamítnout rovněž třetí výtku této části žalobního důvodu, a proto i tuto část v plném rozsahu.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE a Jushi Egypt for Fiberglass Fabrics Industry SAE ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) **Společnost Tech-Fab Europe eV ponese vlastní náklady řízení.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. března 2023.

Podpisy.